DOMSTOLENS DOM
AF 10. MAJ 1960

Compagnie des Hauts Fourneaux et Fonderies de Givors m. fl. mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Forenede sager 27, 28 og 29/58

Processprog: Fransk

Angående:

Sagerne 27/58 og 28/58:

annullation af Den Høje Myndigheds beslutning af 9. februar 1958 om særtariffer for jernbanetransport af malm, tilstillet regeringen for Den franske Republik ved skrivelse af 12. februar 1958 og offentliggjort i JO for EKSF den 3. marts 1958 (findes ikke på dansk).

Sag 29/58:

annullation af Den Høje Myndigheds beslutning af 9. februar 1958 om særtariffer for jernbanetransport af mineralske brændstoffer til jern- og stålindustrien, tilstillet regeringen for Den franske Republik ved skrivelse af 12. februar 1958 og offentliggjort i JO for EKSF den 3. marts 1958 (findes ikke på dansk).

Domskonklusion:

Sagsøgte i de forenede sager 27, 28 og 29/58 frifindes, da søgsmålene findes at savne fornødent grundlag.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes, idet sagerne savner fornødent grundlag.

S a m m e n d r a g

1. *Transport — princippet om ikke-forskelsbehandling — begrebet sammenlignelighed (EKSF-traktaten, artikel 70)*

2. *Transport — indenlandske særtariffer — kriterier for lovlighed — tidsbegrænset og betinget godkendelse (EKSF-traktaten, artikel 70)*

3. *Transport — indenlandske særtariffer — tab — fravær — ulovlig godkendelse (EKSF-traktaten, artiklerne 2, 3 og 70)*

4. *Transport — delvis integration — regionalpolitik*
   (EKSF-traktaten, artikel 70) (EØF-traktaten, artikel 80)

5. *Transport — indenlandske særtariffer — Den Høje Myndigheds beføjelse*
   (EKSF-traktaten, artikel 70, stk. 4 og konventionen, § 10, stk. 7)

6. *Grundlæggende bestemmelser — forbudet i traktatens artikel 4, litra c — beskyttelsesforanstaltninger i artikel 67*

7. *Grundlæggende bestemmelser — virkeliggørelse af de generelle mål — overholdelse af konkurrenceprincippet*
   (EKSF-traktaten, artiklerne 2 og 3)

8. *Grundlæggende bestemmelser — generelle mål — rationel fordeling af produktionen — begreb*
   (se de forenede sager 7/54 og 9/54, Receuil, bind II, s. 92)

9. *Grundlæggende bestemmelser — fælles interesse — definition*
   (EKSF-traktaten, artikel 2)
   (Se sag 8/57, Recueil, bind IV, s. 249)

10. *Alvorlige og varige forstyrrelser — retssubjekter der kan gøre dem gældende*

1. De faktiske omstændigheder omkring den i artikel 70, stk. 1 omhandlede forskelsbehandling refererer sig udelukkende til transportvilkårene og dermed til sammenligneligheden af de forskellige transportveje og produktionssteder set ud fra et transportsynspunkt.

2. Indenlandske særtariffers lovlighed skal bedømmes på grundlag af traktatens artikel 2, stk. 2, ifølge hvilken Fællesskabet efterhånden skal skabe de forudsætninger, som i sig selv sikrer den mest rationelle fordeling af produktionen på det højeste produktionsniveau. Fordelingen er især baseret på den graduering af produktionsomkostningerne, som følger at virksomhedernes forskellige produktivitet, det vil sige af de forskellige producenters særlige tysiske og tekniske vilkår og deres individuelle bestræbelser. Den i artikel 70, stk. 4 omhandlede godkendelse kan således kun gives i det omfang, hvor de godkendte understøttelsestariffer gør det muligt for de begunstigede virksomheder at overvinde usædvanlige og midlertidige vanskeligheder, der skyldes uforudseelige omstændigheder, og som kan ødelægge den graduering af produktionspriserne, som er en følge af disses naturlige vilkår.

3. Ifølge traktatens principper er særtariffer ulovlige, også selv om en virksomheds rentabilitet forringes som følge af, at en sådan tarif ikke indrømmes. Artiklerne 2 og 3 medfører følgelig ingen godkendelsespligt for Den Høje Myndighed under anvendelsen af artikel 70, stk. 4.

4. Da den i EKSF-traktaten omhandlede integration kun er delvis, er Den Høje Myndighed ikke berettiget til ifølge principperne i EØF-traktatens artikel 80, stk. 2 inden for transportområdet at tage hensyn til de krav, som en regional økonomisk politik stiller.

5. § 10, stk. 7 i konventionen om overgangsbestemmelserne indfører ikke nogen afgivelse fra de i artiklerne 4, litra b, og 70, stk. 1 og 4 nævnte regler, men indskrænker sig til at pålægge Den Høje Myndighed en forpligtelse til i løbet af overgangsperioden med henblik på ændringen af de understøttelsestariffer, der er i kraft på dette tidspunkt, at indrømme sådanne frister, som er nødvendige for at undgå enhver alvorlig økonomisk forstyrrelse.

6. Det er forkert at hævde, at forbudet i artikel 4, litra c skal anvendes på de i artikel 67 fastsatte vilkår. De beskyttelsesfor-

anstaltninger, der er fastsat i denne artikel, berører slet ikke artikel 4, men har til formål at opveje de økonomiske ulemper, der følger på det fælles marked af en statslig handling, som Den Høje Myndighed ikke har beføjelse til at bringe direkte til ophør.

7. De i artikel 3, litra b, c, d og g omhandlede mål skal virkeliggøres, uden at det i artikel 2, stk. 2 nævnte grundlæggende konkurrenceprincip krænkes og under hensyntagen til de naturlige og ufordrejede produktionsvilkår, som producenterne er underkastet.

8. Den mest rationelle fordeling af produktionen på det højeste produktionsniveau er især baseret på den graduering af produktionsomkostningerne, som følger af virksomhedernes forskellige produktivitet, det vil sige af de forskellige producenters særlige fysiske og tekniske vilkår og deres individuelle bestræbelser.

9. Den fælles interesse er ikke kun summen af Fællesskabets virksomheders særinteresser. Den går ud over disse særinteressers grænse og skal bestemmes i overensstemmelse med de i artikel 2 fastlagte generelle mål for dette Fællesskab.

10. Forekomsten af alvorlige og varige forstyrrelser kan på grund af deres almindelige betydning for nationaløkonomien kun gøres gældende af den pågældende medlemstat og kun på den måde, der er fastlagt i artikel 37.